

"Ας ιδούμε τί θα κάνουν με τόν νιόν Βασιλέα....
καθώς πρέπει δὴν θά γίνουιν,
ἢ ὅτ' ἀπ' αὐτῶν θά μείνουιν,
τὰ παλῶν, τὰ ψαλλῶν;

Δὴν θὰ μιμηθοῦν ἕμεις, τοῦ πολιτισμοῦ τὴν κρέμα ;
ἢ καὶ πάλιν ἀν' ἀγροτικοί
οἱ πολέμοις θὰ σκοποῦν τὸ πολυτιμῶν τῶν αἵμα
γὰρ νὰ τοὺς γελᾶσ' ἢ Νίκη ;

Φ.—Σκύψε νὰ σοῦ 'πὼ κρυφίως, εὐγενέστατε Τσολιά....
ντιστενξιδὸν δὴν διακρίνει καὶ τὸν νιόν Βασιλέα.
Μόλις ὄφρασε κ' αὐτὸς τὴν κορώναν τῆς μητέρας,
ποῖν νὰ κἀνν τίποτ' ἄλλο,
ἔβαλε χαρτὶ μεγάλο,
καὶ γὰρ Στόλουσ ἔμιλλε καὶ Στρατοῦσ τῆς Ἑγγλιτέρας.

Π.—Ἐὰν τὴν μάκταν τοῦ καὶ τοῦτοσ δὴν θ' ἀφήσῃ τὰ πα-
χάνα τὴν ὑπόληψί μου καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Βασιλέα.
Κρέμα καὶ ὅτ' Ἐδοῦρδο!....

Φ.—'Πίε τα, Περικλέτο, π'ίε τα....
τί προμείνει ἀπὸ τέτοιουσ, ἵπου βγάλουιν μακρίστα,
καὶ τοὺς Στόλουσ καὶ Στρατοῦσ τῶν πρώτῶν δόξαν τῶν
[θαροῦν;
τέτοια κούτελα δὴν πρέπει τῆς κορώναισ νὰ φοροῦν.

Π.—Τὴν Βασίλισσαν τῶν Ἀγγλων Θεῖδ' ἄχωρίστην....θὰ
καὶ κορώναισ τῶν Καισάρων ὅτ' ἠκείναι τῆς θ' ἀστράφουιν,
μὰ κανένας, Φασουλή,
δὴν ἀξίζει καὶ πολὺ
γὰρ μὴά τίτοια νὰ μιλήσ.

Τὴν εὐγένειαν ἐκείνην τῶν δίκων μας δεσποινῶν
καὶ τὸ οἶκ καὶ τὸν ἀέρα τῶν συγχρόνων Ἀθηνῶν
δὴν τὸν βρίζουσι μῆτε σ' ἄλλασ τὰς Ἀνάσσασ τῆς Ἀγγλικῆσ....

Φ.—Παί, πῆθαι κ' ἢ Βέρδεσ, μουσογρόσ τῆς Ἰταλικῆσ,
πρὸσ, ἴσχυρε, γλυκὺς,
Βασιλέα τῆς μουσικῆσ.

'Ὅσαρ λὸ σὰ μὲ νὸν ντιρῆ κ' ἀντίο Λεωνάρα....
ὅτ' ἄν Βασιλέα τῆς Μουσικῆσ ἔλασι ἢ Μούσαισ τώρα
τὰ ρόδα τῶν σκορῶναισ
καὶ καθεμὲν τὸν τραγουδεῖ....
πᾶν τὰ τραγούδια, πάνε,
ποῦ τὰ τραγουδοῦσαισ παιδί,
καμμένη Περικλέτο...
πόβιρο Ριγκολέτο.

'Στὴ μελωδία τὴν νεκρὴ κανὲ καὶ σὺ μετάνοια,
τὸ λείψανὸ τὸ σκέπασαν τοῦ κόσμου τὰ στεφάνια,
καὶ παραστεικὸν ἀγγελιοὺ λευκοφτέροι σιμά του
καὶ κάνουν μελωδία τῶν τὸ ψυχομάχμα του.

Τί μελωδίασ ἀκουμα γλυκειάσ κ' ἀγγελικῆσ
ἀκούμε κ' ἔδω πέσαι!..
κ' ἢ τελευταία του πνοῆσ ἀν' ὅλα μουσικῆσ
ἔχουθ' ὅτ' ἄν ἀέρα.

Πετοῦν ἀπθόνια γύρω του νὰ πάρουιν τὴν εὐχὴ του,
καθὲ καρδίᾳ τῆς νότιασ του βαθεῖα βαθεῖα τῆς νοτιάθαι,
μὰ μελωδία γίνηκαν ὅτ' ἄν καὶ ὅτ' ἄν ψυχὴ του
τῆς γῆσ του τῆς πολυπαθῆσ οἱ στεναγμαὶ κ' εἰ πόθει.

Καὶ τί δὴν ἐκελάθησε με τοὺς χρυσοῦσ τοῦ φθόγγου!...
ἔλευθερίασ χαράματα καὶ σκλαβωμένον βόγγουσ.
'Ὁ Βασιλέα ὁ Βίκτωρασ ὅτ' ἠ μουσικὴ του ζῆ
καὶ κάθε στήθῶσ Ἰταλοῦ λαχταριστὸ σκιρτᾶ,
ὁ Γαριβάλδῆσ ἔρχεται με τὸν Καδούρ μαζὶ...
ἔβιβα Γαριβάλδῆ μαζ, ἔβιβα λιμπερτά.

Χρόνια σκλαβείασ ἔλευθερα, καιροὶ τοῦ κόσμου πρώτοι,
ποῦ τότε τῆσ μελωδικῆσ
τῶν τροβαδούρων μουσικῆσ
τῶν ἔλευθερων τουρκικῶν συνάδειων οἱ κρότοι.

'Πίε τὸ λὰ ντόνα ἢ μόνιπλι κ' ἀντίο ντιλ πιασάτο,
'μπρὸσ ὅτ' ἄν Μάιστρο σίμασι, προσκύνῃ τον ὡσ κάτω,
ποῦ μόνον με τὸ μέλουσ
ἔπλουτῆσε ὅτ' ἔτελουσ,

χωρίσ ν' ἀνοῖξῃ, Περικλή, μπακάλιο κανένα,
χωρίσ ν' ἀρπάξῃ οἰκόπεδα, μῆτε χωράφια ξένα,
μῆτε καὶ κληρονομίον του τὸν ἀρσὴσ κανεῖσ,
μῆτε Ταμιάσ ἔγινε κ' Ἡγουμενὸσ Μονῆσ.

'Μπρὸσ ὅτ' ἄν Μάιστρο σίμασι, ποῦ ἔχρατα σταυροῦσ
θὰ μύρτα καὶ θαρνόκλαρα καὶ δόξα καὶ τιμῆ,
καὶ ζωντανὸσ ἐσκόρπιξῃ ὅτ' ἄν φτώχεια θησαυροῦσ,
νὰ λῆη τὰ τραγούδια του, μὰ νάχῃ καὶ ψομί.

Πέτα, φυγὴ μελωδικῆ...μὲσ ὅτουσ δίκουσ σου πόνοουσ
θὰ βρίζουσι τὰ νιζάτα μαζ καὶ τοὺς χρυσοῦσ μαζ χρόνουσ,
ἔπανάστασι, ἔρωτασ, ἀέχαστασι ἡμέραισ,
Μαζανιέλουσ φλογεροῦσ κ' ἀθάναταισ Καπρέραισ.

Π.—Δὴν ἐπήγεσ, εἰρ' Ἀλφρέδε, ὅτου Παππούδωφ τὸν χορὸν
Φ.—Δὴν ἐπήγα...

Π.— Δὴν ἐπήγεσ...νὰ μπαγλαρώμα γαρό.

Καὶ καμφοῦσαισ ποικιλίασ, μ' ἄλλουσ λόγουσ ἀγγελίασ.

Νίκουσ Ἐπισκοπόπουλουσ καὶ Κάκια Διομηδῆ,
ἀλλάξασι χαροῦμοινο μνηστιάσ δακτυλίδ.
'Ἐρωσ μακρόσ τοῦσ ἡνσιεσ, ρωμάντζο δίχουσ λόγια....
ὁ μὲν γαμπρόσ ἐν πρώτοισ
πένα καὶ λογιότιπ,
κ' ἢ ὑψηλὴ χάρισ, ζάχαρ, μουμποῦκι, τρέλλα, τζόγια.

Πὲ Γρανακόπουλουσ, γαμπρόσ ἀπὸ τὴν Καλομάτα,
ἰστανόθῃ μὴ γαρό μὴ κόρη μαυρομάτα.
μὴ μὴ προτοκαδέληρ μαζ, μετὴν Κλειῶ Σουρῆ,
ποῦ τὴν στολιζέ κ' ὠμορρῆ καὶ χάρισ σοβαρῆ.
Κ' ὁ Φασουλήσ κυτᾶζῶνταισ τὸν γάμο μὴ καμᾶρι
ἔλασι τοῦ κόσμου τῆσ χαρῆσ εὐχῆθῃ ὅτ' ἄν ζευγαρί.

'Ἐνασ τόμουσ ποιημάτων πλήρησ ἰστροῦ δυνατοῦ
τοῦ Στεφάνου τοῦ Μαρτζώκου, λιγυροτόμου ποιητοῦ,
ἔξαιρέτωσ τυπωμένοσ τύπουσ τοῦ Σκαλλιερῶ
καὶ διαπᾶναισ τοῦ γενναίου Μαρασλή τοῦ Γρηγορίου.

'Ὁ Θαλασσινοῦσ ὁ Θῆτα, νέουσ γνώσεισ, πολλῆσ,
παρητήθῃ τελευταίωσ τῆσ Δραματικῆσ Σχολῆσ,
κ' ἄσ τὸ μᾶθῃ κ' ἔνασ θεῖοσ του, ποῦναι πρώτουσ παραλήξῃ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμφοῦ μαζ, καρλαπίτα πατριώτου,
ἔριθῶσ τριανταετρία, εἰσ τὸν δρόμον τοῦ Διδύτου.